

VaPutin vauhdissa

Hyvää päivää, niin, ja antoisaa uutta vuotta 2056!

Tässä sitä istutaan VaPutinin kanssa pienellä aamupalalla. Kun kysyin, kuinka yö meni, hän vilkaisi minua kuin olisin lyönyt pääni ja mennyt sekaisin. Piilotin nolestumiseni keskittymällä sämpylään ja kahvinjuontiin. VaPutin otti pöydältä kolme mutteria ja tunki ne yksitellen suuhunsa. Kuului rouskutusta, kirs kuntaa ja klup. Sitten hän kulautti lasillisen Teflon-öljyä palojen painikkeeksi.

Kerroin, että tulin tapaamaan häntä, jotta saisimme tietoa hänen tulevista aikeistaan. Olemmehan jo pian kolmekymmentä vuotta ounastelleet, että hän määräisi maansa hyökkäämään kimppuumme. VaPutin oli tavalliseen tapaansa ilmeetön, sitten vasemmasta suupielestä roiskahti metallisäle ja oikea suupieli vääntyi ironiseen hymyyn. — Ette voi pitää minua niin tyhmänä, että kertoisin yhtään mitään aikeistani. Luulin, että tulitte ihmettelemään kuinka voin ymmärtää kaiken.

Aloitin alusta. Kerroin ensin ihailevani, kuinka hänet luotiin täydelliseksi kaksoisolennoksi neuvostoajan loistokkaalla teknologialla. Kysyin, millaiset ajatukset hän tuossa muuttumisprosessissa omaksui. VaPutin sanoi: En mitään omaksunut. Tehtiin yksinkertainen AirDrop-siirto. Kaikki se aggressiivisuus (Eurooppaa kohtaan) ja mielistely (Kiinaa kohtaan) sekä uhittelu (Yhdysvaltoja kohtaan) sekä äärimmäinen taito valehdella paremmin kuin eräs Bäckman saatiin muutamassa minuutissa siirtymään teräksiseen, uuteen olomuotooni.

— Huomaan, että syötte muttereita. Mitä muuta robotiikan asiantuntijat ovat loihtineet evääksenne?

VaPutin alkaa moittia minua. Ei poiketa aiheesta. Puhutaan maamme oikeudesta olla suuri, arvostettu ja mahtava. Hänet on näköjään ohjelmoitu kuuntelemaan ylistystä, kehua ja

säälittelyä. Onhan — niin hän tavan takaa huomauttaa — maamme aliarvioitu, sorrettu häpeällisesti, ohitettu ja jätetty vaille arvostusta.

Huomaan, ettei valmistautumiseni tähän keskusteluun ollut kummoinen. Päätän kuitenkin rohkeasti vielä kysyä: Mikä on tulevaisuutenne, herra VaPutin?

— Maamme insinööritaidon ansiosta osiani vaihdetaan jatkuvasti. Pian olemme hyödyntäneet suurimman osan erään naapurimaamme arvokkaista maametalleista. Niitä käytetään robotiikassa runsaasti. Viime viikolla minuun iskostettiin (lue: asennettiin) antiikin Kreikan filosofia Herakleitoksesta Aristoteleeseen. Sen ansiosta pystyn jo sanallisesti iskemään kii-
laa länsijohtajien väleihin.

En ymmärrä, mitä hän oikein puhuu. Minusta tuntuu siltä, että tämä johtaja ei seuraaviin vuosikymmeniin aio väistyä omaa maamme uhkaavien porukoista. Kysyn vielä lopuksi: Miten koette ne miehistömenetykset, joita useista sodistanne on aiheutunut?

— Ei niissä mitään kokemista ole. Tiedättekö edes, mitä kokemus merkitsee? Sehän on ämmäilyä, valittelua ja sättimistä. Se mikä jotain merkitsee, on tahto kasvaa suureksi, parhaaksi, ylivoimaiseksi, VaPutin sanoo.

— Silloinhan te olette joutuneet täydelliseen umpikujaan, siellä raunioiden ja tuhojen keskellä, uskallan kommentoida.

— Muistatte Tshetshenian, muistatte terrori-iskun kouluun, Ukrainassa Butsan jne. Ne kaikki osoittavat, kuinka en ole mihinkään joutunut vaan rakastan umpikujia, viehätyn raunioista ja aiheutan itselleni suurinta riemua tuhoamalla.

